

องค์การพัฒนายุทธศาสตร์

เพื่อสร้างกลไกในการดำเนินงานตลาด ลดความขัดแย้งทางราคา และเพิ่มผลกำไรให้แก่กลุ่ม
การรวมกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจในเอวละง่อนเพื่อปรับปรุงเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตและ
สถานที่ผลิตให้มีความเหมาะสม เพื่อจัดการรับรองมาตรฐานอาหารและยา (อย.)

ผู้ผลิตรายกลุ่มที่ไม่มีโครงสร้างชัดเจนและผู้ผลิตรายกลุ่มที่มีโครงสร้างชัดเจน ซึ่งในการ
รับรองมาตรฐานอาหารและยา (อย.) ทางผู้ผลิตในด้านสถานที่ตั้งและอาคารที่ใช้ในการผลิต
และเครื่องมืออุปกรณ์ในการแปรรูป ซึ่งไม่ผ่านการกำหนดมาตรฐานอาหารและยา (อย.) ผู้ผลิต
ลำไยอบแห้งไม่ให้ความสำคัญของการผ่านมาตรฐานอาหารและยา (อย.) และมองข้ามความสำคัญ
ของความปลอดภัยและการดูแลสุขภาพผู้บริโภค เพราะผู้ผลิตเห็นว่าผลิตภัณฑ์ลำไยอบแห้งที่ผลิตได้ยัง

จำหน่ายได้เช่นเดียวกับผลิตภัณฑ์ที่ผ่านมาตรฐานอาหารและยา (อย.) โดยมีตัวแทนบริษัท
ที่อีกคนกลางมารับซื้อผลิตภัณฑ์ถึงสถานที่ผลิต

ส่วนผู้ผลิตที่ไม่มีโครงสร้างชัดเจนและผู้ผลิตรายกลุ่มที่มีโครงสร้างชัดเจนที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
อาหารและยา (อย.) ทั้ง 4 กลุ่ม ได้เล็งเห็นความสำคัญของการรับมาตรฐานจะช่วยเพิ่มโอกาสทาง
การตลาดในระยะยาว และเล็งเห็นถึงความสำคัญกับมาตรฐานอาหารและยา (อย.) ในการปรับปรุง
ผลิตภัณฑ์

กลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนบางกลุ่มและมีการจัดการองค์กรได้รับเงินทุน
สนับสนุนการแปรรูปลำไยโดยให้ประโยชน์และกรมการกลุ่มเป็นตัวแทนในการติดต่อขอรับเงินทุน
สนับสนุนการแปรรูปลำไยอบแห้งจากทางคณะกรรมการส่งเสริมการค้าเพื่อเกษตรกร (อชก.) การมีเงิน
ประมาณรายละ 300,000 บาทต่อเตา ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5 บาทภายหลังจะต้องชำระค่าอัตรา
ดอกเบี้ยร้อยละ 2 บาท ในขณะที่รัฐบาลจะช่วยเหลืออัตราดอกเบี้ยส่วนที่เหลือร้อยละ 3 บาท

ปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้องการแปรรูปลำไยอบแห้งที่พบ ผู้ผลิตมีเงินทุนหมุนเวียนไม่
เพียงพอในการซื้อลำไยสดเพื่อใช้ในการแปรรูปลำไยในฤดูการผลิต อีกทั้งสถานที่ผลิตและ
อุปกรณ์ในการผลิตที่ยังเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ผลิตภัณฑ์ลำไยอบแห้งที่ได้มีคุณภาพต่ำ ซึ่ง
สมาชิกมีข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนด้านเงินทุนในการดำเนินงาน
ของสมาชิกเครือข่ายๆเพื่อใช้ในกระบวนการแปรรูปและปรับปรุงสถานที่การผลิต รวมถึงการให้
ความรู้ในการพัฒนากระบวนการผลิตที่มีคุณภาพ

Thesis Title Longan Processing Management of Ban San Pa Hiang Community Enterprises Network for Achieving Thai Food and Drug Administration Standards, Makhueajae Sub-district, Mueang District, Lamphun Province

Author Miss Patteera Srisawanya

Degree Master of Science (Agriculture Extension)

Thesis Advisory Committee

Lect Dr. Budsara Limnirankul	Advisor
Assoc. Prof. Dr. Avon Opatpatanakit	Co-advisor
Lect Dr. Pornsiri Suebpongsung	Co-advisor

Abstract

Dried longan is an important fruit processing product contributing to the economy of Lamphun province. The rapid expansion of local processing, without proper quality control, has affected consumer confidence and processed fruit market. This research aims to study dried longan processing situations in San Pha Hieang village, Makuajae sub-district, Mueang district, Lamphun province, in relation to the processing development in compliance with the Food and Drug Administration (FDA) standards, and to identify problems and constraints within members of the small and micro community enterprises (SMEs) of San Pha Hieang village.

The target group consisted of 34 dried longan processing SMEs. The study employed asset based livelihood assets by examining natural, physical, financial, human, and social capitals that would influence SME performance. Farmer interviews were conducted to gain perceptions and problems related to dried longan processing enterprise. Descriptive statistical analysis consisting of percentage, mean, maximum, minimum, and standard deviation were presented.

Communities at Ban San Pha Hieang began to form community enterprises in 2547, and established a joint venture SME on 9th November 2552 as mechanisms for improving market

negotiations, reducing transaction cost, and increasing group benefits. The joint SME enabled to invest in better processing facilities and sites to comply with the FDA standards.

A few organized as well as less organized processing groups who had not received the FDA approval were found to have inappropriate production sites and processing facilities which did not meet sanitary requirements of food processing premises. The dried fruit processors often neglected the FDA standards and overlooked the importance of sanitation and hygiene, since they were able to continue market their uncertified processed products through local traders. The groups who received the FAD standards certification perceived better market opportunities in the long run, and considered the certification as a mean of product improvement.

The SMEs with better structured and organized could receive financial support from the Farmers Assistance Committee (FAC) through the request from the SME chairperson and committee. Members could borrow up to Baht 300,000 for operating each oven with 5 percent interest. Farmers would pay only 2 percent, while the Government would shoulder the other 3 percent.

The problems associated with dried longan processing enterprise included farmers' lack sufficient revolving funds to purchase fresh longan for processing during the main harvesting season. Many processing sites and facilities did not meet sanitary requirements. Dried processed products were of low quality. The members suggested that relevant state agencies and financial institutions should provide funding for operation of the group network in dried longan processing, and technical knowledge to improve product quality.